

РЕШЕНИЕ

№ 200

гр. Монтана, 24.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МОНТАНА, ВТОРИ СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРАСИМИР СЕМОВ

при участието на секретаря ТОДОРА ВЛ. ЙОРДАНОВА
като разгледа докладваното от КРАСИМИР СЕМОВ Административно наказателно дело № 20231630200566 по описа за 2023 година

Производството е по чл.59, ал.1 и сл. от ЗАНН (изм., бр. 109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.).

С Наказателно постановление № 12-2300037/05.04.2023г. на Директор Дирекция "Инспекция по труда" - Монтана на „Е. -99“, ЕАД, ЕИК ххх, гр.И. (съгласно ТР), представлявано от И. Х. М., чрез адв.М. К. от МАК, в качеството на работодател е наложена имуществена санкция в размер на 2000 (две хиляди) лева за административно нарушение по смисъла на чл.62, ал.1 от Кодекса на труда (КТ), на основание чл.416, ал.5 вр. с чл.414, ал.3 от КТ.

Недоволно от Наказателното постановление „Е.-99“, ЕАД, ЕИК ххх, гр.И., представлявано от И. Х. М., чрез адв.М. К. от МАК, моли да бъде отменено. В съдебно заседание, адв. М. К. от МАК, пледира за отмяна на НП, като се прави искане и за присъждане на разноси.

Въззиваемата страна Дирекция „ИТ“ Монтана чрез процесуален представител ст. юрисконсулт С. К., моли съда чрез изложени доводи и в писмена защита да потвърди наказателното постановление, като правилно и законосъобразно. Направено е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Доказателствата по делото са писмени и гласни. Съдът като ги обсъди

във връзка с доводите на страните, намира жалбата за допустима и основателна.

Жалбата е допустима тъй като е подадена в законния срок.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

На 08.12.2022г. в 11:00 часа св.Л. К. Р. – гл. инспектор в Дирекция „ИТ” - Монтана съвместно с колегата си св.С. О. Ш. – гл. инспектор, извършили проверка по спазване на трудовото законодателство в обект „сечище и товарна рампа“, находяща се в землището на гр.Чипровци, местност „Гробарски мост“.

В хода на проверката било прието, че лицето св.П. М. П., ЕГН *****, извършва трудова дейност като претоварна метровки от товарен камион с рег. № xxx на ТИР с рег. № xxx.

Била оформена ИНФОРМАЦИЯ/СВЕДЕНИЯ ЗА РАБОТЕЩИТЕ В ОБЕКТА на основание чл.44 от АПК вр. с чл.402, ал.1, т.3 от КТ (л.68 от делото), в която св.П. М. П. се е подписал, но не е посочено (не е попълнено) каква е длъжността му, налице ли е трудов или граждански договор, има ли работно време.

При справка в информационната система на ИАГ за проверка на електронни превозни билети за транспортиране на дървесина, се установило, че на същата дата 08.12.2022г. има извършен още един курс с товарен камион с рег. № xxx с шофьор М..

С Писмо изх. № 22098143 била изискана информация от ДГС – Чипровци, кой извършва добива и извозване на добИ.ата дървесина. В отговор ДГС – Чипровци изпратило писмо с вх. № 23001011/06.01.2023г., че добивът се извършва от „Е.-99“ ЕАД по поръчка на „К.Б.“ ЕООД, като било приложено копие на договор между „К.Б.“ ЕООД и „Е.-99“ ЕАД, в който било посочено, че дърводобивната услуга – сеч и извоз до временен склад, се извършва от „Е.-99“ ЕАД.

С писмо по чл.402, ал.1, т.2 от КТ с изх. № 23001685/11.01.2023г. били изискани трудовите досиета на работещите в обекта и договореностите с други изпълнители в обекта (при наличието на такива). На 24.01.2023г. и на 09.02.2023г. по електронна поща са изпратени и получени изисканите

документи, в които не бил представен трудов договор със св.П. М. П.. При справка в регистъра на НАП за уведомления по чл.62 от КТ, според проверяващите св.П. нямал действащ трудов договор.

Въз основа на горепосоченото, св.Л. К. Р. приел, че „Е.-99“ ЕАД в качеството си на работодател, е извършило нарушение на трудовото законодателство, като не е сключило писмен трудов договор с П. М. П., ЕГН *****, за предоставената от него работна сила в полза на дружеството, в обект изпълняван от дружеството, с фиксирано работно време от 09:00 до 13:00 часа, преди постъпване на работа на лицето.

За извършената проверка св.Р. съставил и подписал протокол № ПР 2304516 от 15.02.2023г., връчен по електронен път (така е посочено в протокол от 15.02.2023г. – л.13 от делото).

За установеното нарушение по чл.62, ал.1 от КТ св.Л. К. Р. в присъствието на св.С. О. Ш. и св.Р. Ц. И. – тяхна колежка, съставил акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 12-2300037/06.03.2023г. спрямо „Е.-99“, ЕИК xxx, гр.И.. АУАН бил съставен в отсъствието на представител на „Е.-99“, ЕИК xxx, гр.И., който бил връчен съгласно чл.416, ал.3 от КТ на 12.03.2023г., видно от известието за доставяне на л.8 от делото. Против така съставения АУАН, постъпили възражения от „Е.-99“ ЕАД с вх. № 23026564/21.03.2023г. в Дирекция „ИТ“ - Монтана.

Възражението синтезирано съдържало следните доводи:

В първите 4 от посочените АУАН е прието, че „Е.-99“ ЕАД в качеството си на работодател не е сключило писмен трудов договор с лицата П.Г.А., ЕГН *****, Е.И.П., ЕГН *****, П. М. П., ЕГН ***** и И. ПЕТРОВ ЦЕНОВ, ЕГН *****, за предоставяната от тях работна сила в полза на дружеството, с което същото е нарушило нормата на чл.62, ал.1 КТ.

С настоящето възражение потвърждаваме като напълно верни констатациите направени с посочените АУАН, доколкото действително „Е.-99“ ЕАД няма и не е имало сключени трудови договори с посочените вече лица, както и доколкото никога не е провеждала инструктаж на същите лица по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. Същевременно обаче оспорваме като напълно неверни и недоказани изводите на контролния орган за това, че за „Е.-99“ ЕАД е съществувало задължението да сключи трудови договори с тези лица, както и да

инструктира същите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд.

На 08.12.2022г. „Е.-99“ ЕАД не е извършвало каквато и да е дейност на обекта, посочен в АУАН като „сечище и товарна рампа“, находящ се в землището на гр.Чипровци, пътя за с.Мартиново, както и на обекта посочен като „сечище и товарна рампа“, находящ се в землището на гр.Чипровци, местността „Гробарски мост“, както посредством посочените лица, така и посредством които и да е било други лица. Преценявайки информацията предоставена от ДГС – Чипровци, контролния орган е направил погрешния извод, че посочените лица извършват товарни дейности като работници наети без трудов договор от „Е.-99“ ЕАД, което извършва дейностите по добива и извозването на добитата дървесина в изпълнение на сключен договор с „К.Б.“ ЕООД. Действително в изпълнение на договори сключени съответно на 19.07.2021г. и на 17.01.2022г. „Е.-99“ ЕАД като изпълнител е извършило на „К.Б.“ ЕООД, като възложител, дърводобивни услуги в различни поотдели на територията на ТП ДГС – Чипровци, между които и в подотдели 78 „в“ и 39 „в“. Договорът сключен на 19.07.2021г. е прекратен на 31.12.2021г., като срокът му не е продължаван. Най – малкото по тази причина „Е.-99“ ЕАД не може да извършва дейности по извозване на дървесината добита от подотдел 78 „в“, добива и транспорта на която са предмет именно на този договор.

В случая следва да се има предвид, че съгласно чл.1.1 на посочените договори „К.Б.“ ЕООД възлага, а „Е. 99“ ЕАД приема да бъде подизпълнител на възложителя по отношение на дърводобивната услуга – сеч и извоз до временен склад. Видно от съдържанието на превозните билети, както и от превозните билети издадени на 08.12.2022г. за другия т.а. с рег. № xxx, а именно 5495/00426/08122022/104103-18C4B41 и 5495/00431/08122022/144053-7S77S17, първата група от 3 превоза са извършени от една и съща точка с координати: ширина 43.389 и дължина 22.852 до ТИР станция Чипровци, а втората група от 2 превоза са извършени от друга точка с координати: ширина 43.375 и дължина 22.852, отново до ТИР станция – Чипровци.Следователно натоварването на дървесината е извършено от едно място, т.е. от временен склад по смисъла на § 1, т.6 от ДР на ЗГ, като същата е транспортирана от този склад до ТИР станцията където е претоварена на ТИР. Съгласно договорите сключени с „К.Б.“ ЕООД, „Е.-99“ ЕАД има задължението да добие предвидената за добив дървесина и да извози същата

само до ВРЕМЕНЕН СКЛАД. Превоза на дървесината от временния склад, съгласно чл.3.1.3. от посочените договори е задължение на възложителят. „Е.-99“ ЕАД не може да извършва и не е извършвал дейности които не са негово задължение, тъй като освен, че няма правото да извършва същите няма да получи дори и стойността само на разходите осъществени за тези дейности.

Считаме, че горното се потвърждава и от факта, че товарните автомобили с които са извършени превозите не са собственост на дружеството ни, факт който Дирекция „Инспекция по труда“ като държавен контролен орган може да установи след съответната справка от служба КАТ. Съответно и GPS устройствата с които са оборудвани тези автомобили са регистрирани на друго лице. „Е.-99“ ЕАД никога не сме имали сключени договори за ползване на същите превозни средства под каквато и да било форма. „Е.-99“ ЕАД никога и по никакъв повод не е изплащало парични суми на лицата П.Г.А., Е.И.П., П. М. П. и И. П.Ц., които никой от дружеството дори не познава, както и обратното.

На базата на изготвения АУАН, протокол за извършена проверка № ПР 2304516/15.02.2023г., връчен по ел. път, Информация за работещите в обекта, писмо вх. № 23001011/06.01.2023г., писмо изх. № 23001685/11.01.2023г., копие на превозен билет, Директор Дирекция ”ИТ” - Монтана в качеството на административно-наказващ орган (АНО) намерил, че „Е.-99”, ЕАД, ЕИК ххх, гр.И. в качеството си на работодател е извършил административно нарушение по смисъла на чл.62, ал.1 от КТ, поради което бил санкциониран на основание чл.414, ал.3 от КТ.

В рамките на съдебното следствие по АНД № 566/23г. по описа на МРС св.Л. К. Р. (актосъставител) и св.С. О. Ш. (свидетел при установяване на нарушението и съставяне на АУАН), поддържат изложените обстоятелства в АУАН № 12 – 2300037/06.03.2023г. Св.Р. Ц. И. е свидетел при съставяне на АУАН.

Св.П. М. П. посочва, че на 08.12.2022г., преди проверката, товарел дърва. Направили проверка, питали на кой работи, св.П. казал – „на горското”. От горското го били викнали, един горски, попитал го може ли да свърши работа. Казал, че ще отиде да помогне, срещу заплащане. Не помни сумата, която му платили. Бил само за този ден ангажиран, когато дошли проверяващите. Св.П. трябвало тогава да докара един камион дърва и

да го натовари на ТИР. Става дума за неговия камион с рег. № xxx, той е негова собственост, но не го е прехвърлил още. Св.П. трябвало да отиде да помогна да докара един камион дърва и да го натовари на ТИРА. Трябвало да вземе дървата от временен склад и да ги натовари. Временният склад бил в Балкана, а не там, където дошли проверяващите, това там било ТИР станция. Местността „Гробарски мост” не е временен склад, това е ТИР станция, временният склад е в планината. Задачата на св.П. била да вземе дървата с неговия камион от временния склад и да ги докара до ТИР станцията. Той за целта ходил до планината до временния склад, който бил в местността „Алдинци“ в землището на гр.Чипровци, което е на 10 км от местността „Гробарски мост“. Временният склад представлява насечени и складиращи дърва, които св.П. трябвало да натовари там и ги закара до ТИР станцията. Когато дошли проверяващите, св.П. разтоварвал дървата от камиона, за да ги остави на ТИР станцията. За фирма „Е.“ не е чувал. Горският И.И., който работи като горски в Чипровци накарал св.П. да извърши посоченото. Той не е имал трудов договор с „Е.-99“, не знаел какво ще прави, знаел само, че трябва да докара дървата с камиона и да му се плати за това. Лицето И. П.Ц. бил със св.П. да му помага. При попълване на информацията, когато дошли проверяващите, св.П. не записал, че има граждански или трудов договор, защото така преценил, тъй като неговата задача била да докара дървата и за това преценил, че за това нещо не му е необходим трудов договор. Св.П. има трудов договор с фирма „Т. 97” ООД, където работи от 2010г. на един ВЕЦ. С камиона искал да си изкара нещо допълнително. Не ходи всеки ден с него. Тогава на 08.12.2022г. го извикали да свърши работа. Камиона си го ползва за лични нужди.

В рамките на съдебното следствие по делото са приети като доказателства – договор от 19.07.2021г. между „К.Б.“ ЕООД гр.Бургас и „Е.-99“ ЕАД гр.И., съгласно който „Е.-99“ ЕАД е подизпълнител на К. по отношение на дърводобивна услуга – сеч и извоз до временен склад, като се задължава да добие дървесината на територията на ТП ДГС – Чипровци в подотдели 1 „к1“, 21 „п“, 65 „в“, 65 „д“, 65 „д“, 65 „е“, 65 „д“, 78 „в“, писмо изх. № РД – 05 – 002/04.01.2023г. на ДГС – Чипровци, договор от 17.01.2022г. между „К.Б.“ ЕООД гр.Бургас и „Е.-99“ ЕАД гр.И., съгласно който „Е.-99“ ЕАД е подизпълнител на К. по отношение на дърводобивна услуга – сеч и

извоз до времен склад, като се задължава да добие дървесината на територията на ТП ДГС – Чипровци в обект № 2018-2ПД, към СЗДП – Враца, подотдели 39 „б“, 39 „в“, 88 „б1“, 172 „и“, 172 „м“, 207 „ю“, данни за превозни билети, писмо изх. № РДГ01-05073/23.06.2023г. на РДГ-Берковица, писмо № 996000-1583/21.06.2023г. по описа на Сектор ПП към ОДМВР – Монтана, ведно с приложение относно данни за регистрацията на т.а. „ПРАГА ВЗС“ с рег. № xxx (съгласно данните посочения т.а. е собственост по регистрация на лицето М.Д. И.ОВ, ЕГН *****), писмо рег. № 433200-76656/06.07.2023г. по описа на Отдел ПП към СДВР, ведно с приложение относно данни за регистрация на ВЛЕКАЧ ДАФ ХФ 460 ФТ с рег. № xxx, с предишен рег. № Е xxx (съгласно данните посочения ВЛЕКАЧ е собственост по регистрация на В.Б. ЕООД гр.Сливница, с ползвател Л.Т. 68 ЕООД гр.София) , заверено копие на писмо изх. № РДГ01-04957/20.06.2023г. на РДГ-Берковица.

Видно от писмо изх. № ИТ1-01-43#2/26.05.2023г. на ТД на НАП В.Търново, офис Монтана, св.П. М. П., ЕГН *****, има активен и към момента на изготвяне на отговора до МРС сключен трудов договор с фирма „Т. – 97“ ЕООД, ЕИК xxx гр.Свиленград.

Жалбоподателят „Е.-99“ ЕАД, ЕИК xxx, гр.И., чрез адв.М. К. от МАК излага следните доводи против обжалваното НП:

Актът за установяване на административно нарушение и НП са издадени при съществено нарушение на материалния и процесуален закон.Наказателното постановление е издадено за това, че доверителят ми е извършил нарушение на трудовото законодателство, като не е сключил писмен трудов договор с посоченото в НП лице за предоставената работна сила в полза на дружеството.От приложените в производството писмени и гласни доказателства не се събра нито една данна, квалифицируема като доказателство по отношение на това, че описаното в НП лице е работник или е следвало да бъде такъв на доверителя ми, че е предоставил работна сила на доверителя ми. Разпитан в предходното съдебно заседание актосъставителят обясни, че на практика съставил акт на доверителя ми, поради това, че му е предоставена информация за налични договори между последния и търговско дружество „К.“ и тъй като доверителят ми, съгласно този договор, е извършвал дърводобив в региона,

то от това следвало да се счита, че е работодател на тези лица. На първо място това не е доказателство за твърдяното в акта и НП обстоятелство, а на следващо такова нито една отговорност, включително административно-наказателната не може да почива на предположение, каквото на практика е това, което е направил актосъставителят и това негово нарушение на процесуалния и материалния закон е преповторено на практика от АНО. От събраните в производството доказателства се установява, че лицето по НП въобще не е чувало за дружество „Е.-99” и е разбрал това едва когато е извикан като свидетел по съответното образувано дело. Установи се, че е извикан от трето лице, нямащо нищо общо с жалбоподателя, за да извърши определена услуга, работа – товарене и превоз на дърва от временен склад до ТИР-станцията. От приложените по делото договори между търговските дружества „Е.-99” и „К.” се установява, че доверителят ми има правото да извършва добив на дървесина, но същият по договор я превозва до временен склад, следователно всички извършвани дейности от него нито са негово задължение, нито се извършват от негови работници. Това са инциденти дейности, които се извършват в рамките на час, два, три, в зависимост от обема на работата и колко автомобили трябва да бъдат натоварени. Видно от справката от съответните отдели на „Пътна полиция” нито един от всички автомобили не е собственост на представляваното от мен дружество, следователно нито едно от тези лица не е бил, не е могъл и не работник на дружеството и няма нищо общо с него. От събраните в производството писмени и гласни доказателства се установи с категоричност, че лицето посочено в НП няма нищо общо с представляваното от мен дружеството, не е чуло съществуването на такова, поради което няма как и същият да бъде назначаван на трудов договор и по времето, когато е посочено в акта. Свидетелите на ответната страна с нищо не установиха с категоричност описаната в акта и НП фактическа обстановка, въз основа на която да се направят твърдяните правни изводи. Описаното от актосъставителя на практика е предположение, видно от неговите показания. Втората свидетелка е свидетел по установяване на нарушението, чиито показания са противоречи като обяснява, че това е работа на актосъставителя и той е преценил какво е трябвало да бъде сторено, а последната свидетелка е само по съставяне на акта.

Като се имат предвид доказателствата по делото, в т.ч. непосредствено събраните в хода на съдебното следствие, съдът намира, че АНО е приложил неправилно закона. Събраните по делото писмени и гласни доказателства НЕ доказват извършено административно нарушение от „Е.-99“, ЕАД, ЕИК ххх, гр.И. по чл.62, ал.1 от КТ – „Трудовият договор се сключва в писмена форма“.

Нарушението е НЕДОКАЗАНО по отношение на „Е.-99“, ЕАД, ЕИК ххх, гр.И., показанията на св.Р. и св.Ш. не са достатъчни, за да се приеме, че нарушението е доказано в лицето на жалбоподателя, защото на техните показания се противопоставят приложените и приети по делото – договор от 19.07.2021г. между „К.Б.“ ЕООД гр.Бургас и „Е.-99“ ЕАД гр.И., съгласно който „Е.-99“ ЕАД е подизпълнител на К. по отношение на дърводобивна услуга – сеч и извоз до времен склад, като се задължава да добие дървесината на територията на ТП ДГС – Чипровци в подотдели 1 „к1“, 21 „п“, 65 „в“, 65 „д“, 65 „д“, 65 „е“, 65 „д“, 78 „в“, показанията на св.П., които настоящия съд кредитира защото са в контекста на писмените доказателства по делото, данните за регистрация на ППС посочени в НП с рег. № ххх и рег. № ххх, данните за това, че св.П. има сключен активен трудов договор с друг работодател, и не на последно място вида дейност, която е установено, че на 08.12.2022г. св.П. е извършвал. Настоящият съд изцяло споделя наведените доводи от адв.К. за отмяна на НП и не споделя доводите, изложени в писмената защита от ст. юрисконсулт К.. Тежестта да се докаже установено административно нарушение, в т.ч. и по отношение на неговия извършител (автор), в рамките на АНП е на АНО, който е бил длъжен да установи, освен чрез справка с ДГС – Чипровци и чрез другите в т.ч. и чрез събраните в рамките на съдебното следствие доказателства, които оборват доказателствената сила на съставения АУАН.

Настоящият съд намира, че няма доказателства, че се касае за предоставяне на работна сила на 08.12.2022г. от лицето св.П. М. П., в условията на продължителност, непрекъснатост и повторяемост за определен период от време, на определено място на работа, при определено работно време и трудово възнаграждение. Извършваната специфична дейност (превоз на добити дърва от времен склад до ТИР станция и претоварването им на чакащо там друго ППС – ТИР, установено, че е марка ВЛЕКАЧ), според

настоящия съд няма характеристиката на трудова дейност с определено работно място, определено работно време и определени трудови задължения, нито за св.П., нито за жалбоподателя „Е.-99”, ЕАД, ЕИК xxx, гр.И.. Не случайно и съмият св.П. при предоставяне за попълване на т. нар. информация/сведения за работещите в обекта, не е отразил, че има сключен трудов договор или граждански такъв, защото по поръчение на горски инспектор инцидентно е превозвал със собствен т.а. добити дърва от временен склад до ТИР станция, срещу заплащане, като на ТИР станцията са били претоварени в друго ППС.

За разлика от трудовия договор, предметът на договора за изпълнение, който на практика св.П. е устно сключил, е определен резултат – превозване и претовармане на добити дърва от временен склад до ТИР станция, нерегулярна дейност, в ограничен времеви период, който не е задължително да бъде удължаван. Обстоятелството, че св.П. М. П. е превозвал със собственото си МПС добити дърва от временен склад до ТИР станция където ги е претоварил на друго ППС, не може да обоснове извод, че лицето св.П. М. П. е предоставял труд за „Е.-99”, ЕАД, ЕИК xxx, гр.И., и че отношенията между последното дружество и св.П. са трудови. Допълнителен аргумент за липсата на трудово правоотношение по смисъла на чл.1, ал.2 от КТ между „Е.-99”, ЕАД, ЕИК xxx, гр.И. и П. е липсата на каквато и да йерархична зависимост и/или дисциплинарна власт на „Е.-99”, ЕАД, ЕИК xxx, гр.И., спрямо П., което се установява от договора от 19.07.2021г. и др. доказателства по делото. Св.П. не е установено на 08.12.2022г. да е добивал дърва – сеч и извоз до временен склад в подотделите, посочени в договора от 19.07.2021г., за да се приема, че „Е.-99“ ЕАД гр.И. е следвало да бъде негов работодател.

„Е.-99”, ЕАД, ЕИК xxx, гр.И. няма данни да е заплащало каквато и да е възнаграждение на П.. Възнаграждение му е заплатено, за това, че ще транспортира добитите дърва от временен склад до ТИР станция със притежаваното от него МПС. „Е.-99”, ЕАД, ЕИК xxx, гр.И. е имало търговски отношения като подизпълнител (агр. представените по делото договори).

Спецификата на дейността, която П. е извършвал, не са налагали подизпълнителя „Е.-99”, ЕАД, ЕИК xxx, гр.И., което е било отговорно да добива дърва до временен склад, да сключва трудов договор с него.

Според настоящия съдебен състав, от приетите по делото доказателства не се установява, привлеченото към административнонаказателна отговорност дружество да е извършило вмененото му нарушение по чл.62, ал.1 от КТ. Настоящият състав на съда намира, че не са ангажирани от страна на административнонаказващия орган доказателства установяващи по безспорен начин, че „Е.-99”, ЕАД, ЕИК xxx, гр.И., като работодател е имал намерение и е наел лицето П. М. П. да извършва трудова дейност – да превози добити дърва от временен слад до ТИР станция и да ги претовари там на друго ППС.

В тежест на административнонаказващия орган е да докаже и подкрепи с доказателства твърденията и констатациите си относно извършеното административно нарушение, което в настоящия случай не е сторено. Не са представени доказателства установяващи наличието на всички съществени елементи на трудовото правоотношение, а именно работно време, период, възнаграждение и др. Едва при установяване наличието на тези елементи може да се обоснове извода, че реално лицето полага труд, без да има сключен трудов договор в нарушение императивните разпоредби на КТ. При наличието на спорни обстоятелства във връзка с престирането на работна сила, в тежест на административнонаказващия орган е да извърши разследване на същите, да направи преценка на фактите и едва тогава да обоснове защо приема, че е налице упражняването на труд по трудово правоотношение, без сключен писмен трудов договор. Административнонаказателните разпоредби следва да се прилагат стриктно, което е от значение не само за защитата на наказаното лице, но и с оглед спазването на принципа на законосъобразност. Отделно от горното, обективната съставомерност на деянието следва да е установена по безспорен и категоричен начин със събраните доказателства, което не е сторено от административнонаказващия орган. Нееднократно в съдебната практика е отбелязвано, че значимостта на обществените интереси в областта на трудовото и осигурително законодателство не следва да бъдат противопоставяни на правата на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице, което има гарантираната от закона възможност в едно производство да наведе всички свои възражения и да представи доказателства, след което въз основа на съвкупното им разглеждане да се направи преценка дали да бъде издадено НП и с каква

правна квалификация. Не се констатира и да е изпълнено изискването за обосновааност на НП, което е една от гаранциите за законосъобразност на същото.

Доколкото от представените доказателства не се установява безспорна фактическата обстановка, така както е посоченото в АУАН и твърденията на контролните органи, то настоящата инстанция установява, че са допуснати нарушения на производствените правила, не е установено безспорно извършено нарушение, което е довело и до издаване на неправилно НП. В подобен смисъл са Решение № 270/27.06.2022г. по КАНД № 224/2022г. по описа на АС – Монтана и Решение № 40/30.01.2023г. по КАНД № 30/23г.

Настоящият съд споделя наведените доводи от адв.М. К. от МАК за неправилно приложение на закона, не е доказано по несъмнен начин посоченото нарушение по чл.62, ал.1 от КТ в лицето на жалбоподателя „Е.-99“, ЕАД, ЕИК xxx, гр.И., и поради това НП следва да се отмени. Съдът не споделя изложените доводи в писмената защита на процесуалния представител на въззиваемата страна, които съдържат и общи тълкувания на КТ, неотносими към конкретния казус.

При този изход на делото, не са налице условията за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на въззиваемата страна.

С оглед очерталия се изход на делото, в полза на жалбоподателя „Е.-99“ ЕАД, ЕИК xxx, гр.И., представлявано от И. Х. М., съгласно чл.63д, ал.1 и ал.2 от ЗАНН (Нов – ДВ, бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.), следва присъдено поискано чрез адв.М. К. от МАК адвокатско възнаграждение във въззивното производство. Ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл.36 от Закона за адвокатурата. АНО чрез ст.юрисконсулт К. е направил възражение за прекомерност. Поисканите разноски от адв.К. от МАК са в размер на 500 (петстотин лева), които следва да бъдат присъдени, тъй като настоящия съд НЕ установява прекомерност. Като размер поисканите разноски са съобразени с НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (чл.18, ал.2 вр. с чл.7, ал.2, т.2 от Наредбата, изм. ДВ, бр.88/04.11.22г.). Предвид

изложеното, настоящия съд намира, че следва да бъде уважено искането за присъждане в полза на жалбоподателя на сумата 500 (петстотин) лева разноски за адвокатско възнаграждение. Присъдените разноски следва да бъдат заплатени от ЮЛ – ИА „ГИТ“ гр.София, към което се числи Дирекция „ИТ“ - Монтана.

На основание горното и чл.63, ал.2, т.1 вр. с ал.3, т.1 и т.2 от ЗАНН (изм., бр. 109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.), съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 12-2300037/05.04.2023г. на Директор Дирекция „Инспекция по труда“ - Монтана, с което на „Е.-99“, ЕАД, ЕИК ххх, гр.И., представлявано от И. Х. М., чрез адв.М. К. от МАК, в качеството на работодател е наложена имуществена санкция в размер на 2000 (две хиляди) лева на основание чл.416, ал.5 вр. с чл.414, ал.3 от КТ.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ гр.София, към което ЮЛ се числи Дирекция „ИТ“ – Монтана да заплати на жалбоподателя „Е.-99“, ЕАД, ЕИК ххх, гр.И., представлявано от И. Х. М., сумата 500 (петстотин) лева, направени разноски за адвокатско възнаграждение пред въззивната инстанция.

ОСТАВЯ без уважение искането за присъждане юрисконсултско възнаграждение в полза на въззиваемата страна, като АНО – Директор Дирекция „ИТ“ – Монтана.

Решението може да се обжалва пред АС - Монтана в 14 (четиринадесет) дневен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Монтана: _____